

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. VI. Historia seriâ consideratione digna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Iosue, 10.

ci Josue, detinentis mox solem, dum ipsi imperavit: *Obediens DEO voci hominis.* Et quoties JESUS Christus obedivit mandato Sanctissimæ Matris suæ, dum vixit in terris? Nōne is semper idem est DEVS? Nōne ipsa quæque est eadem Mater DEI in cælo & in terrâ? Ipsa Mater est veri Salomonis, qui verius ipsi dicit, quàm dixerit Salomon Bethsabææ

3. Reg. 2.

Matri suæ: *Pate Mater mea, neque enim fas est, ut avertam faciem tuam.*

Sanctissima Virgo potentior est apud Deum, quàm omnes Sancti simul.

Suarez, 2. tom. 3. p. disp. 23. sect. 2.

Omnes intercessionum Sanctorum potentes quidem sunt, ad obtinendum nobis gratias & benedictiones DEI; sed tanta est dfferentia inter solam Matrem, & omnes servos simul, ut celeberrimus & piissimus quidam Theologus scripserit; quod si tota Curia cælestis, omnes Angeli, omnæque sancti, qui in Paradiso sunt, simul se conjungerent, ad postulandum aliquid à DEO, & sola Sanctissima Virgo peteret contrarium, ipsa obtentura id esset præ illis omnibus, ipsiusque sola oratio potentior & efficacior foret, omnibus orationibus reliquorum Sanctorum; eodquod

tandem ipsa sola sit Mater, & alij omnes non nisi servi.

Intelligitis hoc bene, vos qui devoti estis Sanctissimæ Virgini? Videtis magni æstimandam vobis esse devotionem vestram? Consideratis bene absolutam ipsius potentiam, vos qui omnem vestram post DEVM collocastis in ipsâ fiduciam? An potestis decipi, dum vos devovistis illi, vosque palam declarastis subditos & servos ipsius? An bene aspiciatis potestatem, quam DEVS contulit illi, summamque, quâ apud Majestatem ipsius pollet, auctoritatem; vos qui non cessatis obsecrare ipsam, ut suâ vos foveat protectione, & obsecret pro vobis, nunc & in horâ mortis vestræ. Deprecemini, deprecemini ipsam incessanter, vestra firmate propolita de augendâ indies erga ipsam devotione vestrâ; congeminate & roborate absque intermissione fiduciam, quam collocatis in bonitate ipsius ac potentiâ; nec quidquam metuite, nisi ne sitis ipsi unquam infideles. O Beatos & mil-

lies, beatos tam potentis Dominæ servos?

* *

ARGUMENTUM.

Historia seriâ consideratione digna.

ARTICULUS VI.

LEge Annales Ordinis S. Dominici; ibi videbis, magna hunc Sanctum qui per to-

tam vitam suam clarissimæ instar rubæ evulgavit ubique Excellentias Sanctissimæ Virginis, totumque

que

que mundum succendit devotione erga ipsam, traxisse per vim ex ore Paris mendaciorum, testimonium valde authenticum de veritate, quam lubens percipies. Prædicabat is pro more suo, coram numerosissimo auditorio; adducitur ipsi obsessus, legionem diabolorum in corpore suo circumferens; rogatur, ut ipsos eiciat; ita, sed prius eos vel invitos servire volo pro gloria DEI & ædificatione hujus populi. Et postquam præcepit ipsis firmâ cum fide, in Nomine Dei, ut responderent ad interroganda, plures illis proposuit quæstiones, quarum ecce aliquas præcipuas!

Prima, cujus conditionis homines in majori numero ipsi haberent in inferno? Responderunt primo: Omnes hæretici, & omnes infideles nostri sunt, de hoc ne dubitetis. 2. Majori ex parte divites nostri sunt, & quasi nemo eorum absque miraculo elabatur nobis: Utenim malè suas acquisierunt divitias, vel malè illas impenderunt vel malè illas conservârunt, denegando Eleemosynam pauperibus; Et horum defectuum unicus sufficit ad condemnandum illos, ultra quod sint ferè omnes suarum idololatrarum divitiarum, quas magis amant, quam Deum; Omnes mundi Magnates, qui non nisi solam Religionis circumferunt apparentiam, re ipsa non habentes nec fidem, nec spem, nec Charitatem, nec alium Deum, nisi sua commoda, suas

vanitates, suasque voluptates; hæc omnia catervatim prouunt in infernum. 4. Magnum habemus numerum pauperum agricolarum, qui more suorum vivunt jumento- rum in stupidâ quâdam ignorantia, & magnum numerum Pastorum cæcorum, qui cæcas has dirigunt & moderantur bestias; sed oves hæ, & Pastores earum simul omnes in idem prouunt barathrum. 5. Sed potissimum habemus maximum numerum Ecclesiasticorum, Sacerdotum, Religiosorum, & personarum Deo per vota consecratarum, eòquod cum ipsorum conditio requirat puritatem majorem, quam illa sit Angelorum, paucissimi ex ijs illi studeant, ut obligantur, insuper abutantur Sacramentis, quæ tenentur frequentare, abutantur gratijs & medijs salutis suæ; & per hoc effecti peccatorum omnium abominandissimi, catervatim prolabuntur magis in imum, quam cæteri omnes, inferni barathrum. Hoc primum Dæmonum responsum non parùm inservijt Consilio S. Dominici, qui non nisi timorem Dei insculpere volebat cordibus: Siquidem cum admoneret auditores suos, ut bene considerarent, quod audierant, plures ipsorum percutiebant pectora, & fatebantur se esse peccatores.

Proposuit igitur ipsis secundam quæstionem: Quarta nimirum peccata magis inveniuntur ab ipso.

Quarta peccata magis præcipue.

in infer-
num.

rent animas ad damnationem æternam? Responderunt, tres potissimum magnas esse portas, per quas turmatim irent homines, scilicet que præcipitent in profundissimam hanc abyssum. Prima est fur-tum; quando enim alienis quispiam irretitus est bonis, periit, restituit ea nunquam, vel quasi nunquam. Secunda est odium proximi, & vindicta injuriarum, quando enim hæc semel occupavit Cor, ubi mox extinguit charitatem, exstimulat ad peccata absque numero, & pessimum est, quod tam firmas ibi agat radices, ut nunquam penitus eradicari possit. Et tertia est impudicitia: Homo animalis, cui nullus rerum divinarum est gustus, cohibere se non potest, quin oblectetur voluptatibus sensuum; impossibile enim est vivere animam absque omni voluptate, & omnes illæ, quæ spirituales non sunt, necessariæ sunt carnales: totus mundus hominibus scatet carnalibus, qui ferè vivunt velut bestiæ, & omnes ejusmodi replent infernum.

Post hoc responsum fecit ipsis Sanctus tertiam questionem: quem scilicet Beata in cælis magis abhorreat post JESUM Christum. Ad hanc questionem volebant respondere; Sanctus urgebat ipsos ad obediendum, & illi suam congeminabant rabiem; donec tandem devoti virtute Omnipotentis Dei, quamvis inviti fate-

rentur, hanc esse MARIAM, Matrem Dei. Magis timemus illam solam, dicebant, quam totum simul paradysum; Siquidem experimur, unicuique oris vel cordis ipsius suspirium ad Deum emissum, magis excitare posse illius misericordiam, quam omnes Sanctorum, Angelorumque simul orationes.

Ipsa devastat totum nostrum imperium, ipsa demolitur omnia nostra consilia, & absque illa habemus millionum milliones animarum, quas lucraremur, quasque ipsa nostris eripit manibus potenti suâ intercessione. Si devotionem erga ipsam ita reddere possemus despiciabilem, ut nemo amplius confugeret ad illam, omnino fortissimi evaderemus; sed hoc nunquam assequemur; potius namque accidit contrarium, quando magis enim oppugnamus illam, tanto magis augetur; omnes implorant ipsam, persuasi, quod suam obtinere non possint salutem, nisi per eam, quæ dedit illis Salvatorem; Et ipsa quoque omnes adjuvat peccatores, quia attendit, ex illorum occasione, exaltatam se esse ad dignitatem Matris Dei.

Filius ejus omnem potestatem habet apud DEUM Patrem suum, ipsa omnem potestatem habet apud suum Filium; Et peccatores magnam potestatem habent apud ipsam, quam dum absque intermissione implorant, nunquam dimittuntur, quin rogata obtineant;

Dæmones
in inferno
nihil irati-
onem, sicut
SS. Virgi-
nem.

1. Bern-
hardus
quod

vincant; Siquidem ipsa impetrat illis gratias, quæ impediunt, ne in peccatis moriantur; Et potissimum in instanti mortis potentes suas congreginat intercessionem, quibus tantum efficit, ut veræ conversionis ipsas gratiam assequatur; unde, cum confiteantur cum dolore, & absolutionis à peccatis obtineant beneficium, amittimus ipsos. Sic valde parum expectandum nobis restat ex ijs, quos revocat illa; & raro vel unicus perditur, qui ipsi est devotus. Tale est invincibile robur veritatis, ut testimonium sibi comparet, non solum ab amicis, sed etiam inimicis suis; ita ut cælum & terra, ac infernus ipse convenient ad publicandam gloriam, magnificentiam, & potentiam Sanctissimæ Virginis.

Bernardus
serm. de a-
quaductu.

Concludam hanc Consultationem verbis valde consolatorijs & excitatorijs devoti Patris, Sancti Bernardi: *Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu territus ad fossa fugiebas: JESUM tibi dedit Mediatorem. Quid non apud ta-*

lem Patrem talis Filius obtineat? Exaudietur utique pro reverentiâ suâ; Pater enim diligit Filium. An verò trepidas & ad ipsum? Frater tuus est, & caro tua, tentatus per omnia, absque peccato, ut misericors fieret. Hunc tibi fratrem MARIA dedit. Sed forsitan & in ipso Majestatem vereare divinam, quod licet factus sit Homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis & ad ipsum? ad MARIAM accurre; pura siquidem humanitas in MARIA; nec dubius dixerim, exaudietur & ipsa pro reverentiâ suâ; exaudiet utique Matrem Filius, & exaudiet Filium Pater? Quid enim? potestne Filius repellere, aut sustinere repulsam? *Non audire, & non audiri Filius potest? Nestrum plane. O quanta certitudo & securitas pro ijs, qui fideles se servos exhibent tam potentis, tamque Clementis Domina!*

